

ဇေယျာန (ရာမည)

အောင်မြတ်သာနှင့်

သွေးစားသရဲမ



အောင်မြတ်သာနှင့် သွေးစားသရဲမ

အောင်မြတ်သာတို့ဆရာတပည့်တွေ အမှောင်ထုကို ဖြတ်ကျော်ပြီး တစ်ညလုံးနီးပါး ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ မနက်အာရုဏ်တက်ချိန်ရောက်တော့ လူတစ်ဖက်ခန့်ကြီးတဲ့ ထန်းပင်တစ်ပင် ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ အောင်မြတ်သာတို့လဲ ထန်းပင်ဘေးမှာ ဖောက်ထားတဲ့လူ သွားလမ်း အတိုင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့ရာ ခြေလှမ်းနှစ်ရာလောက် လျှောက်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာတော့ ဆီမီးခွက်တွေထွန်းထားတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ကို မြင်လိုက်ရ တယ်။

အိမ်ရဲ့အရှေ့မှာတော့ ငိုတဲ့သူက ငိုနေပြီး အချို့ကျတော့ အခေါင်း ရိုက်ဖို့ သစ်ပြားတွေကို စုပုံ ထားတာကို မလှမ်းမကမ်းကနေ တွေ့လိုက်ရ တယ်။

အောင်မြတ်သာတို့လဲ မီးထွန်းထားတဲ့ အိမ်ရဲ့တံစက်မြိတ်အောက် ကိုရောက်တာနဲ့ အသက်ငင်နေတဲ့ လူမမာက ချက်ချင်းဆိုသလို ငုတ်တုတ် ထထိုင်ပြီး

" သူတို့ကို မောင်းထုတ်လိုက် အိမ်ထဲမပေးဝင်နဲ့ "လို့ အသံနက်နဲ့ အော်ဟစ်ပါလေရော။

သေလုဆဲဆဲလူမမာတစ်ယောက်က ရုတ်တရက်အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံကြောင့် အိမ်ပေါ်မှာ ရှိနေကြတဲ့ လူနာစောင့်တွေအားလုံး လန့်ဖြန့်ကာ ဘုရားတတဲ့သူကတ ထွက်ပြေးတဲ့သူကပြေး ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ အောင် မြတ်သာကတော့ သူ့ကိုမျက်စောင်းထိုးကာ စောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ကြည့်နေ

တဲ့ လူမမာကိုဂရုမစိုက်ပဲ

" ဒီလူမမာရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်း တစ်ယောက်လောက် အိမ်အပြင်ကို ထွက်လာပေးနိုင်မလား" လို့မေးလိုက်တော့ ခပ်ဝဝအမျိုးသမီးတစ်ယောက် က အိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်းလာပြီး

" ကျွန်မက သူ့ရဲ့မိခင်ပါ ဘာကိစ္စများရှိလို့ပါလဲ"

လူမမာရဲ့မိခင်ဖြစ်သူရဲ့စကားကြောင့် အောင်မြတ်သာက အိမ်ပေါ် ကို တစ်ချက်ငှေ့ကြည့် လိုက်ပြီး

" ဘာရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်တို့က ခရီးသွားတွေပါ ဒီနားက ဖြတ်သွားရင်း စိတ်ထဲ မသိုးမသန့်ဖြစ်တာနဲ့ ဝင်လာခဲ့တာပါ လူမမာပုံစံက သိပ်ပြီးမမူမမှန်ဘူးဆိုတာရော သိကြရဲ့လား"

အောင်မြတ်သာစကားကြောင့် လူမမာရဲ့မိခင်ဖြစ်သူက

" ဟုတ်ပါတယ် အရီးတို့လဲ သတိထားမိတာကြာပြီ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှကုလို့မရတဲ့အဆုံး လက်လျော့ထားတာ မနေ့ကလာကြည့်ပေးတဲ့ ဆရာကတော့ မရတော့ဘူးတဲ့ အလွန်ဆုံခံရင် တစ်ညပဲဆိုလို့ လိုအပ်တာ တွေအကုန်ပြင်ဆင်ထားတာ"

" ဒါဖြင့်ရင် လူနာကို ကျုပ်တို့လက်ထဲကို အပ်ပေးနိုင်မလား အသက်မသေအောင် အတတ်နိုင်ဆုံးကုပေးပါမယ်"

အောင်မြတ်သာစကားကြောင့် လူနာရဲ့မိခင်မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွားပြီး

" ရပါတယ် ရပါတယ် ကြည့်ပေးပါ ဆရာတို့ကို အပ်ပါတယ် အားလုံးလက်လျော့ထားပြီးမှ အခုလိုစကားကြားရတာ တကယ်ကိုဝမ်းသာ ပါတယ် ဆရာတို့ အိမ်ပေါ်ကိုကြွကြပါ"

အိမ်ရှင်မိန်းမကြီးရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် အောင်မြတ်သာတို့လဲ

လေ့ကားရင်းကနေ တက်ဖို့ အလုပ်မှာ

" သွားေးေးေး ထွက်သွားကြ ငါ့အိမ်ပေါ် မတက်လာကြနဲ့ အမေ သူတို့ကို ဘာလို့ခေါ်လာတာလဲ သွားေးေးေးေးေး ငါ့ဆီမလာနဲ့နော် "

အသက်ငင်နေတဲ့လူမမာရဲ့အသံက လူကောင်းတစ်ယောက်လို မာထန်ပြီးဒေါသတွေပြည့်လွှဲ နေခဲ့တယ်။ အိမ်ပေါ်မှာရှိနေတဲ့သူတွေကတော့ လူမမာကိုကြည့်လိုက် အောင်မြတ်သာတို့ကို ကြည့်လိုက်နဲ့ အံ့သြနေတဲ့အချိန်

" သမီးကို ကုပေးဖို့ လာတာလေ စိတ်ကိုလျော့ထားနော် သမီးကောင်းသွားမယ်လို့ဆရာ တွေကပြောတယ် "

" ဘာသမီးလဲ ငါနင့်သမီးမဟုတ်ဘူး နင်က ငါမကြိုက်တဲ့အရာကို လုပ်တယ် ဒီဆရာတွေကို ငါမခေါ်ခိုင်းပဲ ခေါ်လာတာ နင်ငါအကြောင်းသိမယ် "

ရုတ်တရက်ဆိုသလို မိခင်ဖြစ်သူကို နင်နဲ့ငါနဲ့ပြောတဲ့ လူမမာကြောင့် အိမ်ပေါ်ရှိ လူအားလုံး ဟင်ခနဲ ဟာခနဲဖြစ်သွားတယ်။

" အားလုံး ဘေးမှာနေပေးကြပါ ဒီလူနာမှာ မကောင်းတဲ့အရာတစ်ခုကပ်နေတဲ့အတွက် အခုလိုစကားတွေထွက်လာတာပါ "

သက်ခိုင်စကားကြောင့် အိမ်ပေါ်မှာရှိနေတဲ့သူတွေအားလုံး အနောက်ကိုဆုတ်သွားခဲ့ ကြတယ်။ သက်ခိုင်နဲ့တောက်ရကတော့ လူမမာရဲ့ အိပ်ယာပတ်ပတ်လည်ကို စည်းတားပြီး တောင်ဘက်နဲ့ မြောက်ဘက်မှာ ထိုင်ချလိုက်တယ်။ အောင်မြတ်သာကတော့ လူနာရဲ့အရှေ့ဘက်မှာ ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်နှာကိုစူးစိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။

အရိုးပေါ်အရေတင်ဖြစ်နေပြီး ပိန်ချုံးနေတဲ့လူမမာက အောင်မြတ်

သာရဲ မျက်လုံးတွေကို စူးစိုက်မကြည့်ရဲတော့ပဲ လွတ်နေတဲ့နေရာဖြစ်တဲ့ အနောက်ဘက်ကို ကျောပေးကာ လှည့်ထိုင် လိုက်တယ်။

အောင်မြတ်သာလဲ လူမမာအခြေအနေကိုအကဲခတ်ပြီးတာနဲ့ ဘုရားကျောင်းဆောင်ဘက်ကို လှည့်ကာ

" သုံးလောကထွဋ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ် အပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဂိုဏ်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီးနှင့်တကွ ဆရာသခင်အပေါင်းအား ဦးထိပ်ပန်ဆင်ကာ ခွင့်တောင်းအပ်ပါတယ် " လို့ပြောပြီး ထိခြင်းငါးပါးနှင့် တစ်ကွကန်တော့ကာ ခွင့်တောင်းပန်လိုက်တယ်။

ခွင့်တောင်းပြီးတာနဲ့ လူနာဘက်ကိုလှည့်ကာ

" ငါရဲ့အရှေ့ရောက်နေတဲ့ မိန်းကလေးကို ဒုက္ခရောက်အောင် ဝင်ရောက်နေရာယူထားတဲ့သူ ငါ့မေးခွန်းတွေကို အမှန်တိုင်းဖြေရမယ် အမှန်တိုင်းပြောရင် သင်နာကျင်ခံစားမှုကို မခံစားရပဲ သက်တောင့်သက်သာနေနိုင်မှာဖြစ်ပြီး လိမ်ညာလှည့်ဖျားတဲ့စကား တစ်ခွန်းပြောတိုင်း နှလုံးကို အပ်နဲ့တစ်ချက်ထိုးတာခံရမယ် ထပ်ပြီးလိမ်ညာပြီးထွက်ဆိုခဲ့သည်ရှိသော် အပ်ထိုးချက်ဆတိုးတက် ကာနာကျင်မှုကို မရပ်မနားခံစားစေရမယ် ငါအောင်မြတ်သာ ကုသနေတဲ့အချိန်အတွင်း မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှစည်းဝိုင်းထဲမဝင်လာစေရ ငါ၏အမိန့်မရပဲ ဝင်လာခဲ့သည့် နာနာဘာဝ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊ အောက်လမ်းမိစ္ဆာအပေါင်း ပြာမှုန်ပင်မကျန်စေပဲ မီးလောင်ကျွမ်းစေသား"လို့အမိဌာန်ပြု လိုက်တယ်။

အောင်မြတ်သာရဲ့အမိဌာန်စကားအဆုံးမှာတော့ အိမ်ပတ်ပတ်လည်ကနေ ထွက်ပြေးသွား ကြတဲ့ခြေသံတွေကို အိမ်ပေါ်ရှိနေတဲ့သူတွေအပြင် အိမ်အောက်မှာရှိနေတဲ့သူတွေပါ အတိုင်းသား ကြားလိုက်ရ

တယ်။

လူမမာကတော့ အောင်မြတ်သာစကားတွေကို ဂရုမစိုက်ဟန်နဲ့ ကျောပေးကာနှူးနန့်ပြီး လှောင်ပြောင်နေသေးတာကိုလဲ သက်ခိုင်တို့မြင်လိုက်ရတယ်။

" သင်နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ "

အောင်မြတ်သာရဲ့တည်ကြည်ပြတ်သားပြီး ဩဇာအပြည့်ပါတဲ့ အသံက တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ အရုဏ်တက်ချိန်ကို ဖောက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

" ငါ့နာမည် သီတာအေး "

လူမမာက နာမည်ကိုခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်ပေမယ့် သူ့ရဲ့မျက်နှာတစ်ချက် မဲ့ခနဲဖြစ်သွားတာကို ဘေးမှာထိုင်နေကြတဲ့ သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရတို့နှစ်ယောက်လုံး မြင်လိုက်ရတယ်။ အောင်မြတ်သာကတော့ နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံလောက်ပြီးလိုက်ပြီး

" သင်လိမ်လိုက်တဲ့အချိန် ဘယ်ဘက်ရင်အုံထဲကနေ စူးရှတဲ့ နာကျင်မှုတစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရတယ်မဟုတ်လား ကဲ ကျုပ်အခုထပ်မေးမယ် သင့်နာမည်အမှန်ပြောပါစေလို့ မျှော်လင့် ပါတယ် "

အောင်မြတ်သာစကားအဆုံးမှာ ကျောပေးပြီး ထိုင်နေတဲ့လူမမာက အောင်မြတ်သာဘက်ကို ဖြေးဖြေးချင်းလှည့်လာပြီး

" ကျွန်မတကယ်ပြောတာပါ မလိမ်ပါဘူးရှင် ကျွန်မနာမည်သီတာအေးပါ အခုဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါအခြေအနေကြောင့် စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်နေခဲ့မိလို့ ပြောမိပြောရာပြောခဲ့မိတာပါ "

" အိမ်း သင်ဆိုသည်မှာလဲ နာကျင်နေတာကို ကြိတ်ခံပြီး လိမ်နေသေးပါလား ကျုပ်က သင့်ကို မနာကျင်စေချင်လို့ လျော့ပေါ့ပြီးလုပ်ပေးခဲ့

တယ် သင်ကတော့ ကျုပ်ရဲ့သနားမှုကို အခွင့်ကောင်းယူ နေပါလား ကျုပ်ဒီ တစ်ခါထပ်မေးမယ် ထပ်လိမ်ရင် ကြေးလုံတိုင်ကိုင်ထားတဲ့ အင်းစောင့်တွေ က ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသူရဲ့ နှလုံးကိုထုတ်ချင်းပေါက်အောင် ထိုးစေ ကာယကံရှင်ကို မည်သို့သော အကြောင်းကြောင်းနဲ့မှ မထိခိုက်စေရ ကဲ အမိ သင့်နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

လူမမာလဲ အောင်မြတ်သာကိုလိမ်မရမှန်းသိတာနဲ့ မျက်နှာကြော ပြောင်းသွားပြီး

" စောက်ဆရာကောင်တွေ ငါအလုပ်ပြီးခါနီးမှ ရောက်လာရတယ် လို့ ထို့"

လူမမာက အောင်မြတ်သာကိုကြည့်ပြီး ဆဲဆိုကာ တံတွေးနဲ့လှမ်း ထွေးလိုက်တဲ့အချိန် အိမ်ခေါင်မိုးထုတ်တန်းပေါ်ကနေ ကြာပွတ်ကိုင်ထား တဲ့ အင်းစောင့်နှစ်ယောက်ဆင်းလာခဲ့တာကို သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရတို့မြင် လိုက်ရတယ်။

ကြာပွတ်ကိုင်ထားတဲ့ အင်းစောင့်နှစ်ယောက်က လူမမာရဲ့ မျက်နှာ တည့်တည့်ကို ကြာပွတ်နဲ့ တစ်ချွမ်းချွမ်းမြည်အောင်ရိုက်ပြီးဆုံးမပါလေ ရော။

" ချွမ်း ချွမ်း နင့်လိုအောက်တန်းစားက ငါတို့ဆရာကို တံတွေးနဲ့ ထွေးတယ်ပေါ့လေ သေစမ်းဟဲ့ ချွမ်း ချွမ်း ချွမ်း"

အင်းစောင့်တွေက ကြာပွတ်နဲ့ရိုက်ပြီးဆုံးမတော့ လူမမာက ကြမ်း ပေါ်မှာ ကွေးနေအောင် လူးလိမ့်ကာ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန် အိမ်အောက်မှာကြည့်နေတဲ့ လူတွေထဲက ယောက်ျားတစ် ယောက် ရုတ်တရက်အိမ်ပေါ်ပြေးတက်လာပြီး စည်းဝိုင်းထဲ ဝင်ဖို့လုပ်တဲ့ အချိန် " ဝုန်း " ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ အနောက်ကို လေးပေခန့်လွှင့်ထွက်သွားခဲ့

တယ်။

အောင်မြတ်သာလဲ လွင့်ထွက်သွားတဲ့သူကိုကြည့်ပြီး

" ပြဿနာကတော့ ရှည်မယ့်ပုံပဲ "လို့ရေရွတ်ခဲ့တယ်။

စည်းဝိုင်းထဲဝင်လာတဲ့သူကလွင့်ထွက်သွားပြီး ခဏနေတော့ သတိ ပြန်ရလာပြီး သူ့ဘာမှ မသိသလိုနဲ့ ဘေးကလူတွေကို ကြည့်နေခဲ့တယ်။

အောင်မြတ်သာလဲ စည်းထဲမှာ ရိုက်ခံနေရတဲ့လူမမာရှိရာဘက်ကို လက်ကာပြပြီး

" ရိုက်တာခဏရပ်လိုက်ပါဦး "လို့ပြောလိုက်တော့မှ လူးလိမ့်နေ တာရပ်သွားခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန် အိမ်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့သူတွေထဲက လူသုံးယောက်က ဝူးဝူးဝါးဝါးထဖြစ်ကာ အိမ်ပေါ်ကို တက်လာခဲ့ကြတယ်။

အောင်မြတ်သာလဲ တက်လာတဲ့သူတွေကို မျက်လုံးဝှေ့ကြည့်လိုက် ပြီး

" ကဲကဲ အခြေအနေတွေက ကျုပ်ထင်ထားတာထက်ကိုပိုရှုပ်ထွေး နေပါလား အိမ်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့သူတွေအားလုံး အိမ်ပေါ်ကိုတက်လာခဲ့ ကြ အောက်မှာနေခဲ့လို့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ကျုပ်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး" လို့ ပြောလိုက်တော့မှ အိမ်အောက်မှာရှိနေတဲ့လူတွေအားလုံး အိမ်ပေါ်ကို တက် လာခဲ့ကြတယ်။

" အသိစိတ်ရှိတဲ့သူတွေအားလုံး တစ်နေရာထဲစုပြီးထိုင်ကြ သက် ခိုင်က သူတို့အားလုံးရဲ့ ပတ်လည်ကို စည်းတားပြီး မဆိုင်တဲ့သူတွေမဝင်နိုင် အောင် လုပ်ပေးပါ တောက်ရကတော့ ဝင်ပူးနေတဲ့သူသုံးယောက်ကို အိမ် အောက်မဆင်းပြေးနိုင်အောင် အိမ်ပတ်ပတ်လည်ကို စည်းတားပေးပါ "

အောင်မြတ်သာစကားအဆုံးမှာ သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရက ထိုင်နေ
တဲ့နေရာကနေ ထပြီး လူတွေနဲ့ အိမ်ပတ်လည်ကို စည်းတားလိုက်ကြတယ်။

လူမမာကတော့ အောင်မြတ်သာအရှေ့မှာ ခွေခွေလေးထိုင်ပြီး
တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတာ မြင်တော့

" သင်အမှန်တိုင်း ပြောဖို့အချိန်တန်ပြီ ထပ်လိမ်ရင် ဒီထက်ပိုပြီး
နာကျင်ရလိမ့်မယ် အခုတောင် သင်အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်နေရပြီ
မဟုတ်လား "

" ငါအမှန်အတိုင်းပြောမယ် နင်ဘာသိချင်တာလဲ "

ကြာပွတ်ကိုင်ထားတဲ့ အင်းစောင့်နှစ်ယောက်က အောင်မြတ်သာ
ကို ငါနဲ့ပြောရမလားဆိုပြီး ရိုက်ဖို့ရွယ်လိုက်တဲ့အချိန်

" မရိုက်နဲ့တော့ သူပြောတတ်သလိုပြောပါစေ "လို့အမိန့်ပေးလိုက်
တော့မှ အင်းစောင့်နှစ်ယောက်လဲ အရိုအသေပေးကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြ
တယ်။ အင်းစောင့်တွေ ပျောက်သွားတော့မှ အောင်မြတ်သာက လူမမာရဲ့
မျက်နှာကိုစူးစိုက်ကြည့်ပြီး

" သင့်နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ "

" ငါ့နာမည်က မိကြာအေး "

" သင်ဒီထဲကိုဘာလို့ရောက်နေတာလဲ သင်ဘာလိုချင်လို့လဲ "

" ငါသွေးဆာတယ် အပျိုစင်ရဲ့သွေးကိုသောက်ရတာ အရသာရှိ
တယ် ဒါကြောင့် ဒီကောင်မလေးရဲ့ကိုယ်ထဲဝင်နေတာ "

" သင်လဲ သူတစ်ပါးကိုဒုက္ခပေးထားတာကြာပြီဆိုတော့ ကျုပ်ကပဲ
မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ဒီကောင်မလေးရဲ့ ကိုယ်ထဲကနေထွက်သွားပေးပါ သင့်
ကိုနာကျင်အောင် မလုပ်ပါဘူး "

အောင်မြတ်သာရဲ့စကားအဆုံးမှာ ဘေးမှာရှိနေတဲ့ လူသုံးယောက်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပြီး

" သူထွက်လို့မရဘူး သူနဲ့ငါတို့က အပေးအယူလုပ်ထားတာ ဒီကောင်မလေးရဲ့ သွေးကို သူစားပြီးရင် ငါတို့က သူ့ရဲ့အသားနဲ့ အတွင်းကလီစာတွေကို စားဖို့ကျန်သေးတယ် သူထွက်လို့မရဘူး ဒီကောင်မလေးက သေကိုသေရမယ် " လို့ပြောတာကြားတော့ အောင်မြတ်သာတို့မှအပ ကျန်တဲ့သူတွေအကုန် ကြောက်လန့်ကုန်တယ်။

" ကဲ ဒါဖြင့်လဲ ကြိုးပိုင်တွေက အဲဒီသုံးယောက်ကို ငါ့အရှေ့ကို ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီးခေါ်လာခဲ့ "

အောင်မြတ်သာအမိန့်ပေးသံအဆုံးမှာ ဘေးကစည်းဝိုင်းထဲမှာရှိနေတဲ့ လူသုံးယောက်က လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ခံထိတဲ့ဟန်နဲ့ အောင်မြတ်သာအရှေ့ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

"ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာနေတဲ့သူတွေကို နင်တို့လေးယောက် ဘယ်လောက်အထိ ဒုက္ခပေးခဲ့ ပြီးပြီလဲ အတိတ်ဘဝက အကုသိုလ်အကျိုးကြောင့် ဒီလိုမကောင်းတဲ့ခန္ဓာကို ပိုင်ဆိုင်ထားတာတောင် အသိတရားမရသေးပါလား "

" အဟီးအဟီး ဟက်ဟက်ဟက် မိကြာအေး နင်ကတော့ သွေးဝ အောင်သောက်ပြီးပြီနော် ငါတို့ကမစားရသေးဘူး နင့်တာဝန်နင်ပြီးအောင်လုပ် သူများပြောတာ နားမယောင်နေနဲ့ "

" သူကစွမ်းတယ် ငါ့ကိုရိုက်ထားတာပဲကြည့် တစ်ကိုယ်လုံးအရှိုးရာတွေကြီးပဲ ဒါပေမယ့် ငါတို့က အသားနာတဲ့ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိတာ သူတို့မသိတာပဲ ဟက်ဟက်ဟက် "
